

וְכָתִיב בְּהוֹ, וַיֹּאבְדוּ מִתּוֹךְ הַקְּהָל. וְכָתִיב, (במדבר ז') הֵן גִּוְעֵנוּ אַבְדָנוּ בְּלָנוּ אַבְדָנוּ. לְאֶכְלָלָא אֵינוֹן דְּאֶקְרִיבוּ קְטָרֶת בּוֹסְמִין, מֵאֲתָן וְחֲמִשִּׁין, דְּאֶתְאַבְדּוּ וְדָאֵי, וְאֵלִין לֹא אֶתְאַבְדּוּ.

אָמַר לִיה פְּתִיב, וְאֵל יָבֵא בְּכָל עֵת אֵל הַקֹּדֶשׁ. וְכָתִיב, בְּזֹאת יָבֵא אֲהָרֹן אֵל הַקֹּדֶשׁ. פִּינּוֹן דְּאָמַר, וְאֵל יָבֵא בְּכָל עֵת, אָמַאי לֹא כְתִיב, בְּמָה זְמַנָּא יִיעוּל. אָמַר לִיה (רבי) אֶלְעֶזֶר, הָא אֶתְמַר, וּמְלָה חַד הוּא, וְזְמַנָּא חַד הוּא הוּוּ יְדַעֵי כְתִיב. אָבֵל עַל מַה דְּחָאֲבוּ בְנוֹי, בְּעָא לְאֶזְהָרָא הָכָא, וְהָא אֶתְמַר. אָמַר לִיה, וְאַנָּא חָכִי סְבִירָנָא, וּבְגִין לְאֶתִּישְׁבָא מְלָה בְּעֵינָא.

אָמַר לִיה, אֶלְעֶזֶר בְּרִי תָא חֲזִי, פֶּל קְרַבְגִּין וְכָל עֶלְוֹן, נִיחָא הוּא דְקוֹדֶשָׁא בְרִיךְ הוּא, אָבֵל

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

הַקֹּדֶשׁ. פִּינּוֹן שְׁאָמַר וְאֵל יָבֵא בְּכָל עֵת, לְמָה לֹא כְתוּב בְּאִיזָה זְמַן יִבְנִים? אָמַר לוֹ (רבי) אֶלְעֶזֶר, הָרִי נְאָמַר, וְדָבַר אַחַד הוּא, וְזְמַן אַחַד הוּא שֶׁיִּדְעוּ הַכְּתִיבִים. אָבֵל עַל מַה שְׁחָטְאוּ בְנוֹי רָצָה לְהַזְהִיר בְּאֵן, וְהָרִי זֶה נִתְבָּאֵר. אָמַר לוֹ, וְאַנִּי כִּדְ סְבִירָתִי,

וּכְדִי לְיִשְׁבָא אֶת הַדָּבָר רְעִיתִי.

אָמַר לוֹ, אֶלְעֶזֶר בְּנִי, בַּא רְאֵה, פֶּל

בְּאוֹתָם שֶׁל עֲדַת קְרַח שֶׁכְּתוּב בָּהֶם, וַיֹּאבְדוּ מִתּוֹךְ הַקְּהָל, וְכְתוּב (במדבר ז') הֵן גִּוְעֵנוּ אַבְדָנוּ בְּלָנוּ אַבְדָנוּ. לְהַכְלִיל אֶת אוֹתָם שֶׁהֶקְרִיבוּ קְטָרֶת בְּשָׂמִים, מֵאֲתַיִם וְחֲמִשִּׁים שֶׁאָבְדוּ וְדָאֵי, וְאֵלָה (קִדְב וְאֶבְיָהוּא) לֹא אָבְדוּ.

אָמַר לוֹ, כְּתוּב וְאֵל יָבֵא בְּכָל עֵת אֵל הַקֹּדֶשׁ. וְכְתוּב בְּזֹאת יָבֵא אֲהָרֹן אֵל

לֹא הָיָה נִיּוּחַ, כְּמָה דְהָאֵי קְטֹרֶת, דְּקְטֹרֶת מְעַלְיָא
מִכְּלָא. וּבְגִין כֵּךְ, הָוּוּ מְעַלִּין לֵיהּ לְגוּ בְּגוּ, בְּלִחְיֹשׁוּ.
וְהָאֵ אֲתִמֵּר. וּבְגִין כֵּךְ, לֹא אֲתַעֲנָשׁוּ כָּל בְּנֵי נֶשְׁאָא
בְּשָׂאָר קַרְבָּנִין וְעַלְזוּן כְּמוֹ בְּקְטֹרֶת, דְּכָל פּוֹלְחָנָא
דְּקוֹדֶשָׁא בְּרוּךְ הוּא, הָכָא אֲתַקְטֵר וְאֲתַקְשֵׁר יִתִּיר
מִכְּלָא. וְעַל דָּא אֲקָרִי קְטֹרֶת. וְהָאֵ אֲתִמֵּר, (משלי כז)
שְׂמֹן וְקְטֹרֶת יִשְׂמַח לֵב.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְדַרְשׁ, (שיר השירים א) לְרִיחַ שְׂמָנִיד
טוֹבִים וְגו'. הָאֵי קָרָא אֶסְתַּפְּלִנָּא בֵּיהּ, וְהָכֵי
הוּא. לְרִיחַ, מָאֵי רִיחַ. רִיחַ דְּקְטֹרֶת דְּאִיהוּ דְּקִיקָא
וּמְעַלְיָא וּפְנִימָאָה מִכְּלָא, וְכַד סָלִיק הָהוּא רִיחַ
לְאֲתַקְשֵׁרָא, בְּהָהוּא מְשַׁח רַבּוֹת דְּנַחְלֵי מְבוּעָא,
אֲתַעֲרוּ דָּא בְּדָא וְאֲתַקְטֵרוּ כְּחֵדָא. וּכְדִין אֵינוּן
מְשַׁחן טָבָאן לְאִנְהָרָא. כְּמָה דְּאֵתְ אָמַר, לְרִיחַ
שְׂמָנִיד טוֹבִים.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

נְקֻשְׁרַת וְנִקְטֹרֶת יוֹתֵר מִהֶבֶל, וְלָכֵן
נִקְרְאָת קְטֹרֶת. וְהָרִי נֹאמֵר, (משלי כז) שְׂמֹן
וְקְטֹרֶת יִשְׂמַח לֵב.
פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְדַרְשׁ, (שיר א) לְרִיחַ
שְׂמָנִיד טוֹבִים וְגו'. בְּפָסוּק הַזֶּה
הִסְתַּפְּלִיתִי, וְכַךְ הוּא: לְרִיחַ, מַה זֶה לְרִיחַ?
רִיחַ הַקְטֹרֶת שֶׁהוּא דֵק וּמְעַלָּה וּפְנִימִי
מִהֶבֶל, וְכִשְׁעוֹלָה אוֹתוֹ הָרִיחַ לְהִתְקַשֵּׁר

הַקְּרָבָנוֹת וְכָל הָעוֹלוֹת נִחַת הֵם לְקָדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, אֲבָל לֹא הֵיטָה נִחַת כְּמוֹ
הַקְטֹרֶת הַזֶּה, שֶׁהַקְטֹרֶת הִיא מְעַלָּה
מִהֶבֶל, וּמִשׁוּם כֵּךְ הָיוּ מְכַנְּסִים אוֹתָהּ
לְפָנַי וּלְפָנֵים בְּלִחְשׁ, וְהָרִי זֶה נִתְבָּאֵר.
וּמִשׁוּם כֵּךְ לֹא נִעֲנָשׁוּ כָּל בְּנֵי הָאָדָם
בְּשָׂאָר הַקְּרָבָנוֹת וְהָעוֹלוֹת כְּמוֹ בְּקְטֹרֶת,
שְׂכָל הָעֶבֶדָה שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּאֵן

וּבְדִין אֶתְרַק מִשְׁחָא מִדְרָגָא לְדְרָגָא, בְּאֵינוֹן דְרָגִין
 דְאֶקְרוֹן שְׂמָא קְדִישָׁא, הָדָא הוּא דְכְתִיב,
 שֶׁמֶן תּוֹרַק שְׂמֹךְ עַל בֵּין עֲלָמוֹת אֲהַבּוּד. מָאִי
 עֲלָמוֹת. כְּמָה דְאֻקְיָמְנָא עֲלָמוֹת, עוֹלָמוֹת מִמָּשׁ,
 דְבַר אַחַר עַל בֵּין עֲלָמוֹת אֲהַבּוּד. כְּמָה דְאֵת
 אָמַר, (תהלים מז) עַל עֲלָמוֹת שִׁיר. וְכֵלָא חַד.

וּבִסְפָּרָא דְרַב הַמְנוּנָא סָבָא כְּתִיב, מָאִי עוֹלָמוֹת.
 כְּמָה דְאֵת אָמַר, (משלי לא) וַתִּתֵּן טָרֶף
 לְבֵיתָהּ וְחָק (דף נ"ט ע"א) לְנַעֲרוֹתֶיהָ. נַעֲרוֹתֶיהָ הֵינִי
 עֲלָמוֹת, אֲהַבּוּד, לְבָרְכָא שְׂמֹךְ, וְלִזְמָרָא קַמָּךְ,
 וּמִתַּמָּן אֲשַׁתְּכֶחַן בְּרַכָּאן בְּכֻלְהוּ תַתָּאִי, וּמִתְפָּרְכִין
 עַלְאִין וְתַתָּאִין.

לשון הקודש

עֲלָמוֹת אֲהַבּוּד – כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים מז) עַל
 עֲלָמוֹת שִׁיר, וְהִבֵּל אֶחָד.
 וּבִסְפָּרוֹ שֶׁל רַב הַמְנוּנָא סָבָא כְּתוּב,
 מָה זֶה עֲלָמוֹת? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (משלי לא)
 וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחָק לְנַעֲרוֹתֶיהָ.
 נַעֲרוֹתֶיהָ אֵלּוּ הָעֲלָמוֹת. אֲהַבּוּד, לְבָרְךְ
 אֵת שְׂמֹךְ וְלִזְמַר לְפָנֶיךָ, וּמִשָּׁם יוֹצְאוֹת
 בְּרָכוֹת בְּכֹל הַתַּחְתּוֹנִים, וּמִתְפָּרְכִים
 עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים.

בְּאוֹתוֹ שֶׁמֶן מִשְׁחָה שֶׁל הַנְּחָלִים
 הַנוֹבְעִים, מִתְעוֹרְרִים זֶה עִם זֶה וְנִקְשְׂרִים
 בְּאֶחָד. וְאִזּוּ הֵם שְׂמָנִים טוֹבִים לְהָאִיר,
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר לְרִיחַ שְׂמָנֶיךָ טוֹבִים.
 וְאִזּוּ מוֹרַק שֶׁמֶן מִדְרָגָה לְדְרָגָה בְּאוֹתֵן
 הַדְרָגוֹת שֶׁנִּקְרְאוֹת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ. זֶהוּ
 שְׂכָתוֹב שֶׁמֶן תּוֹרַק שְׂמֹךְ עַל בֵּין עֲלָמוֹת
 אֲהַבּוּד. מָה זֶה עֲלָמוֹת? כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנו
 עוֹלָמוֹת, עוֹלָמוֹת מִמָּשׁ. דְבַר אַחַר עַל בֵּין

דָּבָר אַחֵר עַל בֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבוּךָ. שִׁפִּיר הוּא מָאן
 דְּאָמַר. עַל מֹת אֶהְבוּךָ, דְּהָא בְּמִלָּה דָּא
 מְאָרִיחוֹן דְּדִינִין אֶתְבְּסָמֹן, וּבְגִין דְּהָא קְטָרַת,
 אֶתְקַטֵּר בְּמִשְׁחָא דְלְעִילָא יִתִּיר, אֶתְחַשֵּׁב קָמִיה
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא, מִכָּל קַרְבָּנִין וְעֶלְוֹן. אֲמָרָה
 בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, אֲנָא בְּקְטָרַת, וְאַנְתָּ בְּמִשְׁחָא, מְשַׁכְּנִי
 אַחֲרִידָא נְרוּצָה וְגו'. נְרוּצָה: כְּמָה דְאַתָּ אָמַר, עַל בֵּן
 עֲלָמוֹת אֶהְבוּךָ. אֲנָא וְכָל אוֹכְלוֹסִין, דְּהָא פְּלָחוּ בִי
 אַחֲרִידוֹן, וְעַל דָּא מְשַׁכְּנִי, דְּהָא בִי תְלִיין.

הֵבִיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרְיוֹ. אִם יִיעוֹל לִי מִלְכָּא
 בְּאֲדָרְיוֹ, נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בָּךְ, אֲנָא
 וְכָלְהוּ אוֹכְלוֹסִין. תָּאֲנָא, פְּלָחוּ אוֹכְלוֹסִין, בְּשַׁעֲתָא
 דְּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל חֲדָאת וּמִתְבָּרְכָא, פְּלָחוּ חֲדָאן,
 וְדִינָא לָא שְׂרִיא כִּדִּין בְּעֶלְמָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים
 137) יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ.

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר עַל בֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבוּךָ, אֲנִי
 וְכָל הָאוֹכְלוֹסִים, שְׁהָרֵי פְלָם אַחוּזִים בִּי,
 וְלִכְּן מְשַׁכְּנִי, שְׁהָרֵי בִי הֵם תְּלוּזִים.

הֵבִיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרְיוֹ. אִם יִכְנִים אוֹתִי
 לְחֲדָרְיוֹ, נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בָּךְ, אֲנִי וְכָל
 הָאוֹכְלוֹסִים. שְׁנִינֵנוּ, כָּל הָאוֹכְלוֹסִים
 בְּשַׁעָה שְׁכַנְסַת יִשְׂרָאֵל שְׁמַחָה
 וּמִתְבָּרְכַת, כָּלֵם שְׁמַחִים, וְאִזּוּ הַדִּין לָא

דְּבָר אַחֵר עַל בֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבוּךָ – יָפָה
 הוּא מִי שֶׁאָמַר, עַל מֹת אֶהְבוּךָ. שְׁהָרֵי
 בְּדָבָר הַזֶּה בְּעֵלֵי הַדִּינִים מִתְבַּשְׂמִים,
 וּבְשִׁבִיל שֶׁהַקְטָרֶת הַזֶּה נִקְשְׂרַת בְּשִׁמְן
 שְׁלִמְעָלָה יוֹתֵר, נִחְשָׁבֶת לְפָנֵי הַקּוּדֵשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מִכָּל הַקְּרָבָנוֹת וְהַעוֹלוֹת.
 אֲמָרָה בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל: אֲנִי בְּקְטָרַת וְאַתָּה
 כְּשִׁמְן, מְשַׁכְּנִי אַחֲרִידָא נְרוּצָה וְגו'. נְרוּצָה,

כִּי בַעֲנַן אֲרָאָה עַל הַכַּפְּרֶת. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה,
 וּכְבֹּאֵן אֵינוֹן צְדִיקָיָא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי
 בִּיקְרִיהוֹן. וְתַנִּינָא, מְלַךְ בְּשָׂר וְדָם, אִי בַר נָשׁ
 רָכִיב עַל סוּסָיָא דִּילִיָּה, בַּר קַטְלָא הוּא, קְדָשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא אֲרַבִּיב אֵלֵיהּוּ עַל דִּילִיָּה, וְדַכְתִּיב, (מלכים ב) וַיַּעַל
 אֵלֵיהּוּ בַּסַּעֲרָה הַשָּׁמַיִם וְגו'. הָכָא מָאִי
 כְּתִיב, וְלֹא יָמוּת כִּי בַעֲנַן אֲרָאָה עַל הַכַּפְּרֶת.
 וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֵיִלִיָּה לְמוֹשֶׁה בֵּיה, הָדָא הוּא
 דְּכְתִיב, (שמות כד) וַיָּבֹא מוֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעֲנָן, בְּתוֹךְ הָעֲנָן
 מִמָּשׁ, כִּי בַעֲנַן אֲרָאָה עַל הַכַּפְּרֶת. הָדָא הוּא
 דְּכְתִיב, (ישעיה ד) וּבָרָא יי' עַל כָּל מְכוֹן הַר צִיּוֹן וְעַל
 מִקְרָאֶיהָ עָנַן יוֹמָם וְעֶשֶׂן. וְכְתִיב, (שמות מ) כִּי עָנַן יי'
 עַל הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם.

לשון הקודש

כתוב? ולא ימות כי בענן אראה על
 הכפרת. והקדוש ברוך הוא הכניסו
 למושה בו, זהו שכתוב (שמות כד) ויבא משה
 בתוך הענן, בתוך הענן ממש, כי בענן
 אראה על הכפרת. זהו שכתוב, (ישעיה ד)
 וברא ה' על כל מכון הר ציון ועל מקראה
 ענן יומם ועשן. וכתוב, (שמות מ) כי ענן ה'
 על המשכן יומם.

שרוי בעולם. ועל זה כתוב (תהלים צ) וישמחו השמים ותגל הארץ.

כי בענן אראה על הכפרת. אמר רבי
 יהודה, אשריהם הצדיקים שהקדוש
 ברוך הוא רוצה בכבודם. ושנינו, מלך
 בשר ודם, אם אדם רוכב על סוס, הוא
 בן מות, והקדוש ברוך הוא הרביב את
 אליהו על שלו, שכתוב (מלכים-ב ב) ויעל
 אליהו בסערה השמים וגו'. כאן מה

וְתֵאֵנָּה, הֲאִי דְכִתְיִב, (שמות לד) וַיֵּרֶד יי' בְּעָנָן. בְּעָנָן
 אֲרָאָה עַל הַכַּפְּרֶת. תֵּאֵנָּה, אֶתֶר הַחוּץ
 שָׂרָאן אֵינֹן פְּרוּבִי, כְּמָה דְאֻקְיָמָנָה, פְּרוּבִים עַל
 אֶת הַחוּץ יִתְבִּין. וְתֵאֵנָּה, תִּלְתַּת זְמַנִּין בְּיוֹמָא אֶתְרַחֵשׁ
 נִיסָא, בְּגַדְפִּיִּיהוּ. בְּשַׁעֲתָא דְאֶתְגְּלִי עָלֵיִּיהוּ קִדְשָׁה
 דְּמִלְכָא, אֵינֹן מְגַרְמִיִּיהוּ סְלָקִין גַּדְפִּיִּיהוּ, וּפְרָסִין
 לֹון, וְחַפִּיִּין עַל כַּפּוֹרֶתָא. לְבַתָּר קְמִיטִין גַּדְפִּיִּיהוּ,
 וְנֵאֲחֲזִין בְּגַדְפִּיִּיהוּ (ס"א וְנֵאֲחֲזִין בְּגוֹפִיִּיהוּ) כְּמָה דְאֶת
 אֲמַר (שמות כה) וְהָיוּ הַכְּרֻבִים פּוֹרְשֵׁי כְנָפִים לְמַעְלָה,
 פּוֹרְשֵׁי וְלֹא פְרוּשֵׁי. סוֹכְכִים וְלֹא סוֹכְכִים. דָּא
 בְּאֶת (ס"א בְּזֹאת) הָיוּ קִיָּמִי וְחֻדָּאן בְּשִׁכְנֵתָא.

אֲמַר רַבִּי אֲבָא, מַה בָּעָא הָכָא, כִּי בְּעָנָן אֲרָאָה
 עַל הַכַּפְּרֶת. וְכִתְיִב בְּזֹאת יֵבֵא אֶהְרֹן, וְהָא
 כִּהְנָא לֹא חָמִי לְשִׁכְנֵתָא בְּשַׁעֲתָא כִּד הָוָה עָאֵל.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

וְנֵאֲחֲזִים בְּכַנְפֵיהֶם (וְנֵאֲחֲזִים בְּגוֹפֵם), כְּמוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר (שם כה) וְהָיוּ הַכְּרֻבִים פְּרֻשֵׁי כְנָפִים
 לְמַעְלָה. פְּרֻשֵׁי וְלֹא פְרוּשֵׁי. סוֹכְכִים וְלֹא
 סוֹכְכִים. זֶה בְּזֹאת (בְּזֹאת) הָיוּ עוֹמְדִים
 וְשִׁמְחִים עִם הַשְּׂכִינָה.

אֲמַר רַבִּי אֲבָא, מַה רְצָה כָּאן, כִּי בְּעָנָן
 אֲרָאָה עַל הַכַּפְּרֶת, וְכִתְיִב בְּזֹאת יֵבֵא
 אֶהְרֹן, וְהָרִי הַכֹּהֵן אֵינֹן רֹאֵה אֶת
 הַשְּׂכִינָה בְּשַׁעֲתָא שֶׁנִּכְבְּסִים? אֵלֵּא עָנָן הָוָה

וְלְמַדְנֵהּ, מַה שֶּׁכְּתוּב (שם לד) וַיֵּרֶד ה' בְּעָנָן.
 בְּעָנָן אֲרָאָה עַל הַכַּפְּרֶת. לְמַדְנֵהּ, מְקוֹם
 שֶׁהָיוּ שׁוֹרִים הַכְּרוּבִים הַלְלוֹ, כְּמוֹ
 שֶׁבְּאַרְנוֹ, שֶׁהַכְּרוּבִים עַל אוֹת הָיוּ
 יוֹשְׁבִים. וְלְמַדְנֵהּ, שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם
 הַתְּרַחֵשׁ נִסַּם בְּכַנְפֵיהֶם. בְּשַׁעֲתָא שֶׁהִתְגַּלְתָּה
 עֲלֵיהֶם קִדְשַׁת הַמֶּלֶךְ, הֵם מַעֲצָמִים הָיוּ
 מַעֲלִים כְּנִפְיָהֶם וּפּוֹרְשִׁים אוֹתָם וּמְכַסִּים
 עַל הַכַּפְּרֶת. אַחַר כֵּן סוֹגְרִים כְּנִפְיָהֶם

אֵלֶּא עֲנֵנָא הָוָה נְחִית, וְכֵד הָוָה נְחִית מְטָא עַל
הַאי כַפְּרָת, וּמִתְעָרִין גְּדַפְיֵיהוּ דְכְרוּבִין, וְאַקְשֵׁי לְהוּ
וְאִמְרֵי שִׁירְתָּא.

וּמָה שִׁירְתָּא אִמְרֵי (תהלים צו) כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל
מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים. הַאי כֵד
סְלָקֵי גְדַפְיֵיהוּ. בְּשַׁעְתָּא דְפְרָסִין לְהוּ אִמְרֵי, (תהלים
13) כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיְיָ שָׁמַיִם עָשָׂה.
כֵד חֲפִיִין עַל כַּפּוֹרְתָא, אִמְרֵי, (תהלים צח) לְפָנַי יְיָ
כִּי בָא לְשַׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ יִשְׁפּוֹט תִּבֵּל בְּצַדִּיק
וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים.

וְקַלְהוֹן הָוָה שָׁמַע פְּתֵנָא בְּמַקְדָּשָׁא, כִּדִּין שְׁוִי
קַטְרֵת בְּאַתְרֵיהּ, וְאַתְבּוּן בְּמָה דְאַתְבּוּן,
בְּגִין דִּי תַבְרַךְ כֹּלָא (וְקַלְהוֹן). וְגְדַפֵּי כְרוּבֵיָא, סְלָקִין
וְנַחְתִּין, וְזִמְרֵי שִׁירְתָּא, מְחֲפִיִין לְכַפּוֹרְתָא וְסְלָקֵי
לְהוּ. הָדָא הוּא דְכְּתִיב סוֹכְכִים. סוֹכְכִים דִּי יִקָּא

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

בְּשִׁמְכֹסִים עַל הַכַּפְּרָת, אוֹמְרִים, לְפָנַי ה'
כִּי בָא לְשַׁפּוֹט הָאָרֶץ יִשְׁפּוֹט תִּבֵּל בְּצַדִּיק,
וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים.

וְקוֹלוֹתֵיהֶם הָיָה שׁוֹמֵעַ הַכֹּהֵן בְּמַקְדָּשׁ,
אִז שָׁם קַטְרֵת בְּמִקְוָמָהּ, וּמִתְבּוּן בְּמָה
שֶׁמִּתְבּוּן, כִּדִּי שִׁיתְבְּרַךְ הַכֹּל (וְקוֹלוֹתֵיהֶם).
וּכְנָפֵי הַכְּרוּבִים עוֹלִים וְיוֹרְדִים, וְשָׂרִים
שִׁירִים, מְכַסִּים לַכַּפְּרָת וּמַעֲלִים לָהֶם. זֶהוּ

יִוְרֵד, וּבְשִׁהֲיָהּ יִוְרֵד, מִגִּיעַ עַל הַכַּפְּרָת הוּא
וּמִתְעוֹרְרִים כְּנָפֵי הַכְּרוּבִים, וּמְקִישִׁים
בָּהֶם וְאוֹמְרִים שִׁירָה.

וְאִיזוֹ שִׁירָה אוֹמְרִים? (תהלים צו) כִּי גָדוֹל ה'
וּמְהֻלָּל מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים. זֶה
בְּשִׁמְעֵלִים אֶת כְּנָפֵיהֶם. וּבְשַׁעֲהָ
שְׁפוֹרְשִׁים אוֹתָן, אוֹמְרִים, כִּי כָל אֱלֹהֵי
הָעַמִּים אֱלִילִים וְה' שָׁמַיִם עָשָׂה.

וּמָנָא לָן דְּקַלְהוֹן אֲשֶׁתְּמַע, כְּמָה דְאֵת אָמַר (יחזקאל)
(א) וְאֲשַׁמַּע אֶת קוֹל וְגו'.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים. מַהוּ בְּמִישְׁרִים.
כְּמָה דְאֵת אָמַר, מִישְׁרִים אֶהְבוּךָ, לְאֵכְלָלָא
תְּרִין פְּרוּבִין, דְּבַר וְנוֹקְבָא, מִישְׁרִים וְדָאִי. וְעַל דָּא,
וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים. וְכַתִּיב, (במדבר ז) וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל
מִדְּבַר אֱלֹוִי מִבֵּין שְׁנֵי הַפְּרוּבִים וַיְדַבֵּר אֱלֹוִי. רַבִּי
יִצְחָק אָמַר, מִכָּאן אֲוֹלִיפְנָא דְבְּכָל אֲתַר דְּלֹא
אֲשֶׁתִּבַּח דְּבַר וְנוֹקְבָא, לָאוּ כְּדָאִי לְמַחְמֵי אִפִּי
שְׂכִינְתָּא. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (תהלים קמ) יֵשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל
אֶת פְּנִידָה, וְתַנִּינוּ, כְּתִיב, (דברים לב) צַדִּיק וַיֵּשֶׁר הוּא,
דְּבַר וְנוֹקְבָא, אֲוֹף הָבָא כְּרוּבִים דְּבַר וְנוֹקְבָא.
וְעַלֵּיהוּ כְּתִיב, (תהלים צט) אַתָּה כּוֹנֵנֵת מִישְׁרִים. וְעַמִּים
בְּמִישְׁרִים. וּבְגִינֵי פֶךְ, (שמות כה) וּפְנִיָהֶם אִישׁ אֶל אֶחָיו,
וְהָא אֲוִקִימָנָא. (דף נ"ט ע"ב).

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

אֱלֹוִי (וְגו') מִבֵּין שְׁנֵי הַפְּרוּבִים וַיְדַבֵּר אֱלֹוִי.
רַבִּי יִצְחָק אָמַר, מִכָּאן לְמַדְנֵו, שְׂבָכָל
מְקוֹם שְׂלֵא נִמְצָא זְכָר וְנִקְבָּה, אִינוּ כְּדָאִי
לְרֹאוֹת פְּנֵי שְׂכִינָה. זֶהוּ שְׂכִינָתוֹב (תהלים קמ)
יֵשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנִידָה, וְשִׁנְנוּ, כְּתוּב
(דברים לב) צַדִּיק וַיֵּשֶׁר הוּא, זְכָר וְנִקְבָּה, אֲוֹף
כָּאן פְּרוּבִים זְכָר וְנִקְבָּה. וְעַלֵּיהֶם כְּתוּב,
(תהלים צט) אַתָּה כּוֹנֵנֵת מִישְׁרִים. וְעַמִּים

שְׂכִינָתוֹב כְּכִיבִים. סְבָכִים דְּוָקָא. וּמִנִּין לְנוּ
שְׂקוּלוֹתֵיהֶם נִשְׁמָעִים? כְּמוֹ שְׂנֵאֲמַר
(יחזקאל א) וְאֲשַׁמַּע אֶת קוֹל וְגו'.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים. מַהוּ
בְּמִישְׁרִים? כְּמוֹ שְׂנֵאֲמַר מִישְׁרִים אֶהְבוּךָ
– לְהַכְּלִיל שְׁנֵי כְרוּבִים, זְכָר וְנִקְבָּה,
מִישְׁרִים וְדָאִי. וְעַל זֶה, וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים.
וְכַתוּב, (במדבר ז) וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מִדְּבַר

תִּנְיָא אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וּמָנָא חָדָא, הָוּה צְרִיכָא
עֲלָמָא לְמַטְרָא, אָתוּ לְקַמִּיָּה (ס"א א אָזְלוּ
לַגְבִּיָּה) דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, רַבִּי יִיסָא וְרַבִּי חֲזַקְיָה וְשֶׁאָר
חֲבַרְיָא. אֲשַׁכְּחוּהוּ דְחָוָה אָזִיל לְמַחְמִי, לְרַבִּי פְּנִחָס
בֶּן יֶאִיר, הוּא וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיָּה. בֵּינָן דְּחָמָא לוֹן,
פְּתַח וְאָמַר, (תהלים קלג) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה מָה טוֹב
וּמָה נָעִים שֶׁבַת אַחִים גַּם יְחַד. מָאִי שֶׁבַת אַחִים
גַּם יְחַד.

כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, וּפְנִיָּהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו, בְּשַׁעֲתָא
דְּהוּוּ חַד בְּחַד מִשְׁנִיחִין אַנְפִּין בְּאַנְפִּין,
כְּתִיב, מַה טוֹב וּמָה נָעִים. וְכֹד מְהִיר דְּכוּרָא אַנְפּוּי
מִן נוֹקְבָא, וְוִי לְעֲלָמָא. בְּדִין כְּתִיב, (משלי יג) וַיֵּשׁ נֹסֶפֶה
בְּלֹא מִשְׁפָּט. בְּלֹא מִשְׁפָּט וּדְאִי, וְכְתִיב, (תהלים
פט) צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כְּסָאָךְ, דְּלֹא אָזִיל דָּא בְּלֹא

לשון הקודש

שֶׁבַת אַחִים גַּם יְחַד. מָה זֶה שֶׁבַת אַחִים
גַּם יְחַד?

כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּפְנִיָּהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו.
בְּשַׁעֲתָא שְׁהִיו אַחַד עִם אַחַד, מִשְׁנִיחִים
פְּנִים בְּפְנִים, כְּתוּב מַה טוֹב וּמָה נָעִים.
וּבְשֶׁהֲזָכַר מְחִזִּיר פְּנִיו מִן הַנִּקְבָּה – אוֹי
לְעוֹלָם, שְׂאֵז כְּתוּב, (משלי יג) וַיֵּשׁ נֹסֶפֶה
בְּלֹא מִשְׁפָּט. בְּלֹא מִשְׁפָּט וּדְאִי. וְכְתוּב
(תהלים פט) צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כְּסָאָךְ, שְׁלֹא

בְּמִישְׁרִים. וּמִשׁוּם כֵּן, (שמות כח) וּפְנִיָּהֶם
אִישׁ אֶל אָחִיו, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ.

שְׁנֵינּוּ שֶׁאָמַר רַבִּי יוֹסִי, פְּעַם אַחַת הָיָה
צְרִיף הָעוֹלָם לְמַטָּר, בָּאוּ לְפָנָי (הִלְכוּ אֶצֶל)
רַבִּי שְׁמַעוֹן רַבִּי יִיסָא וְרַבִּי חֲזַקְיָה וְשֶׁאָר
הַחֲבַרִּים. מְצִאוּהוּ שֶׁהָיָה הוֹלֵךְ לְרֵאוֹת
אֶת רַבִּי פְּנִחָס בֶּן יֶאִיר, הוּא וְרַבִּי אֶלְעָזָר
בְּנוֹ. בֵּינָן שָׂרְאָה אוֹתָם, פְּתַח וְאָמַר, (תהלים
קלג) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה מַה טוֹב וּמָה נָעִים

דַּא, וְכַד מִשְׁפָּט, מִתְרַחַק מִצְדָּק, וְזִי לְעֵלְמָא. (פְּדִינ'

פְּתִיב, (משלי יג) וְיֵשׁ נִסְפָּה בְּלֹא מִשְׁפָּט).

וְהַשְׁתָּא חֲמִינָא, דְּאַתּוֹן אֶתִיתוֹן, עַל דְּדִכּוּרָא לָא
שְׂרִיָּא בְּנוֹקְבָא, אָמַר, אִי לְדָא אֶתִיתוֹן
נְפָא תִיבּוּ. דְּהֵאִי יוֹמָא אֶסְתַּכְּלֵנָא, דְּיִתְהַדָּר כְּלָא
לְמִשְׁרֵי אַנְפִּין בְּאַנְפִּין. וְאִי לְאֹרִייתָא אֶתִיתוֹן, שְׂרוּ
נְפָא. אָמְרוּ לִיה, לְכָלָא, קָא אֶתִינָא לְנַפְי דְּמַר,
יִשְׁתַּמֵּיט חַד מִינֵן, לְבִשְׂרָא לְאַחֵנָא, שְׂאֵר חֲבֵרִיָּא,
וְאַנָּן יִתִּיב לְקַמֵּיה דְּמַר.

עַד דְּהוּוּ אִזְלִי, פָּתַח וְאָמַר, (שיר השירים א) שְׁחֹרָה אֲנִי
וְנֶאֱוָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם וְגו'. אָמְרָה כְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, שְׁחֹרָה אֲנִי
בְּגָלוּתָא, וְנֶאֱוָה אֲנִי בְּפִקּוּדֵי אֹרִייתָא, דְּאַף עַל גַּב
דְּיִשְׂרָאֵל בְּגָלוּתָא לָא שִׁבְקֵי לֹון. בְּאַחֵלִי קְדָר,

לשון הקודש

אֶחָד מֵאַתְּנֹו לְבִשְׂרָא לְאַחֵינֹו שְׂאֵר
הַחֲבֵרִים, וְאַנָּו גִּשְׁב לְפָנֵי מוֹרְנֹו.

עַד שְׁהִיוּ הוֹלְכִים, פָּתַח וְאָמַר, (שיר א)
שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם וְגו'.
אָמְרָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא: שְׁחֹרָה אֲנִי בְּגָלוּת, וְנֶאֱוָה
אֲנִי בְּמַצְוֹת הַתּוֹרָה. שְׂאֵף עַל פִּי
שֵׁיִשְׂרָאֵל בְּגָלוּת, אִין עוֹזְבִים אוֹתְם.
בְּאַחֵלִי קְדָר, שְׂאוֹתְם בְּנֵי קְטוֹרָה (הָרִים)

הוֹלְכִים זֶה בְּלִי זֶה. וְכִשְׁמִשְׁפָּט מִתְרַחַק
מִצְדָּק - אִזְי לְעוֹלָם. (אז כתוב (משלי יג) וְיֵשׁ נִסְפָּה

בְּלֹא מִשְׁפָּט).

וְעַכְשָׁו רְאִיתִי שְׂאוֹתְם בְּאַתְם עַל שְׁהוֹכֵר
לָא שׁוֹרָה עִם הַנְּקֵבָה. אָמַר, אִם לְשֵׁם זֶה
בְּאַתְם אֲלִי - שְׁבוּ, שְׁהֵרִי הַיּוֹם
הַסֵּתַכְּלֵתִי, שְׁיִחְזוֹר הַכַּל פְּנִים בְּפָנִים
לְשֵׁרוֹת. וְאִם לַתּוֹרָה בְּאַתְם - שְׁבוּ לְפָנֵי.
אָמְרוּ לוֹ, לְכָל בְּאַנָּו לְפָנֵי מוֹרְנֹו, יִשְׁתַּמֵּט

דְּאִינוּן בְּנֵי קְטוֹרָה (ס"א טוֹרֵיָא), דְּאֶתְקַדְרוּ אֲנַפֵּי־הוּ
 תְּדִירָא, וְעַם כָּל דָּא כִּירְעוֹת שְׁלֵמָה, כְּתִהוּא חִיזו
 שְׁמֵיָא לְמַדְבֵּי, דְּכְתִיב, (תהלים קד) נוֹטָה שָׁמַיִם בִּירִיעָה.

אַל תִּרְאוּנִי שְׂאֵנִי שְׁחַרְחוּרָת. מָאֵי טַעְמָא (ס"א אַנִּי
 שְׁחַרְחוּרָת בְּגִין שְׁשׁוּפְתַנִּי) אַל תִּרְאוּנִי, בְּגִין שְׂאֵנִי
 שְׁחַרְחוּרָת. שְׁשׁוּפְתַנִּי הַשְּׁמֶשׁ, דְּלֹא אֶסְתַּכַּל בִּי
 שְׁמֵשָׁא, לְאַנְהָרָא לִי בְּדָקָא יְאוּת. יִשְׂרָאֵל מַה אֵינוּן
 אֲמַרִין. בְּנֵי אֲמֵי נַחְרוּ בִּי. מָאֵן אֵינוּן בְּנֵי אֲמֵי, אֵלִין
 רַבְרַבִּין מְמַנְן תְּרִיסִין עַל שְׂאֵר עַמִּין.

דְּבַר אַחַר, בְּנֵי אֲמֵי מַמְשָׁ. כְּמַה דְּאֶתְ אָמַר, (איכה
 ב) הַשְּׁלִיךְ מִשְׁמַיִם אֶרֶץ וְגו'. וְכַד הַשְּׁלִיךְ
 מִשְׁמַיִם אֶרֶץ, שְׂמוּנֵי נוֹטָרָה אֶת הַכְּרָמִים. מָאֵי
 טַעְמָא. בְּגִין דְּכַרְמֵי שְׁלִי לֹא נְטַרְתִּי. וְתַנִּינוּן, בְּנֵי
 אֲמֵי וְדָאֵי אֶסְתַּכְּמוּ עָלַי, כְּלוּמַר, כִּד אֶתְעַדִּי אֶרֶץ,

לשון הקודש

ומה ישראל אומרים? בני אמי נחרו בי.
 מי הם אותם בני אמי? אלו המגנים
 הגדולים המגנים על שאר העמים.

דְּבַר אַחַר, בְּנֵי אֲמֵי מַמְשָׁ, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר
 (איכה ב) הַשְּׁלִיךְ מִשְׁמַיִם אֶרֶץ וְגו'.
 וּכְשֶׁהַשְּׁלִיךְ מִשְׁמַיִם אֶרֶץ, שְׂמֵנִי נְטַרָה
 אֶת הַכְּרָמִים. מַה הַטַּעַם? שְׂכַרְמֵי שְׁלִי
 לֹא נְטַרְתִּי. וְשַׁנִּינוּן, בְּנֵי אֲמֵי וְדָאֵי

שִׁמְקַדְמִים פְּנִיהֶם תָּמִיד, וְעַם כָּל זֶה –
 כִּירְעוֹת שְׁלֵמָה, כְּאוּתוֹ מְרָאֵה הַשְּׁמַיִם
 לְטַהַר, שְׁפָתוֹב (תהלים קד) נוֹטָה שָׁמַיִם
 בִּירִיעָה.

אַל תִּרְאוּנִי שְׂאֵנִי שְׁחַרְחוּרָת. מַה הַטַּעַם
 (אני שחרחורת משום ששופתני) אַל תִּרְאוּנִי? מִשׁוּם
 שְׂאֵנִי שְׁחַרְחוּרָת. שְׁשׁוּפְתַנִּי הַשְּׁמֶשׁ, שְׁלֹא
 הֶסְתַּכַּל עָלַי הַשְּׁמֶשׁ לְהַאִיר לִי כְּרָאוּי.

מִשָּׁמַיִם, כְּמָה דְּאוּקְיִמְנָא, דְּכַתִּיב, (שמות ב) וַתִּתְצַב
אֶחָתוֹ מֵרְחוֹק.

וְהִכָּא אֶתְמַר וְדָאֵי, הִנֵּה מַה טוֹב וּמַה נְעִים שְׁבַת
אֲחִים גַּם יְחַד. וּבְהוּ אוּקְיִמְנָא (נ"א וְהִכָּא
אוּקְיִמְנָא), גַּם יְחַד. כְּמָה דְּאֵת אָמַר (ויקרא כו) וְאַף גַּם
זֹאת בְּהִיזְתֶּם, שְׁבַת אֲחִים בְּכֻלָּל, פִּינּוֹן דְּכַתִּיב, גַּם,
לְאִכְלִלָּא כָּל אֵינּוֹן דְּלְעִילָּא, דְּכָל שׁוֹלְטָנוּתָא
בְּחֵתוּא אֶתְר אֲשַׁתְּכַח.

דְּבָר אַחַר. הִנֵּה מַה טוֹב וּמַה נְעִים וְגו'. אֵלִין
אֵינּוֹן חֲבָרִיָּא, בְּשַׁעְתָּא דְּאֵינּוֹן יִתְבִּין בְּחֻדָּא,
וְלֹא מִתְפָּרְשֵׁן דָּא מִן דָּא. בְּקַדְמִיתָא אֶתְחִזּוֹן גּוּבְרֵי
מִנִּיחֵי קֶרְבָּא, דְּבַעו לְקַטְלָא דָּא לְדָא. לְבַתָּר,
אֶתְהַדְרֵוּ בְּרַחֲמֵימוּתָא דְּאֶתְרוּהּ. קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא מַהוּ
אוֹמַר, הִנֵּה מַה טוֹב וּמַה נְעִים שְׁבַת אֲחִים גַּם יְחַד.

לְשׁוֹן הַקּוּדֻשׁ

אוֹתָם שְׁלַמְעֵלָה, שְׁכָל הַשְּׁלֹטוֹן נִמְצָא
בְּאוֹתוֹ מְקוּם.

דְּבָר אַחַר הִנֵּה מַה טוֹב וּמַה נְעִים וְגו' –
אֵלּוּ אוֹתָם הַחֲבָרִים בְּשַׁעֲה שְׁהִים יוֹשְׁבִים
בְּאַחַד וְלֹא נִפְרָדִים זֶה מִזֶּה, בְּחֵתְחֻלָּה
הֵם גְּרָאִים אֲנָשִׁים עוֹרְכֵי קֶרֶב שְׂרוּצִים
לְהַרְגֵּז זֶה אֶת זֶה. אַחַר כֵּן הוֹזְרִים לְאַהֲבָה
וְאַחֲרוּהּ. מַה אוֹמַר הַקּוּדֻשׁ בְּרוּךְ הוּא?

הַסְּפִימוּ עָלַי, כְּלוֹמַר, כְּשִׁפְרָה אֲרִין
מִשָּׁמַיִם, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ, שְׁפַתוֹב (שמות ב)
וַתִּתְצַב אֶחָתוֹ מֵרְחוֹק.

וְכֵאֵן נֵאמַר וְדָאֵי, הִנֵּה מַה טוֹב וּמַה
נְעִים שְׁבַת אֲחִים גַּם יְחַד. וּבְהֵם בְּאַרְנוֹ
(וְכֵאֵן בְּאַרְנוֹ), גַּם יְחַד, כְּמוֹ שֶׁנֵּאמַר (ויקרא כו)
וְאַף גַּם זֹאת בְּהִיזְתֶּם, שְׁבַת אֲחִים
בְּכֻלָּל, פִּינּוֹן שְׁפַתוֹב גַּם, לְהַכְלִיל כָּל

גַּם, לֹא־כִלְלָא עִמְהוֹן שְׂכִינְתָא. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא
קֹדֶשׁא בְּרִידָּהּ הוּא אֶצִּית לְמַלּוּלֵיהוּ, וְנִיחָא לִיה
וְחֵדִי בְּהוּ. הָדָא הוּא דְכֵתִיב, (מלאכי ג) אִזְ נִדְבְּרוּ יִרְאֵי
יְיָ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וַיִּקְשֹׁב יְיָ וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתֹּב סֵפֶר
זְכָרוֹן לְפָנָיו וְגו'.

וְאַתּוֹן חֲבֵרֵיִיא דְהָבָא, בְּמַה דְחֵוִיתוֹן בְּחִיבוּתָא
בְּרַחֲמֵימוֹתָא, מְקַדְּמַת דְנָא, הָכִי נָמִי, מְכָאן
וְלִהְלֵאָה לָּא תִתְפָּרְשׁוֹן דָּא מִן דָּא, עַד דְקוֹדֶשׁא
בְּרִידָּהּ הוּא חֵדִי עִמְכוֹן, וַיִּקְרִי עֲלֵיכוֹן שְׁלָם. וַיִּשְׁתַּבַּח
בְּגִינֵיכוֹן שְׁלָמָא בְּעֵלְמָא. הָדָא הוּא דְכֵתִיב, (תהלים קכב)
לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ.

אֲזִלוּ. עַד דְחֵוִי אֲזִלִּי, מָטוּ לְבִי רַבִּי פְּנַחֶם בֶּן
יֵאִיר. נֶפֶק רַבִּי פְּנַחֶם, וְנִשְׁקִיָּה. אָמַר,
זְכִינָא לְנִשְׁקָא שְׂכִינְתָא. זְכָאָה חוֹלְקֵי אֲתִקוֹן לְחוּ

 לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

בְּחִיבוּת וְאַהֲבָה מְקַדְּמֵם לְבִן, בְּךָ גַּם
מְכָאן וְהֵלְאָה לָּא תִפְרְדוּ זֶה מִזֶּה, עַד
שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וַיִּשְׁמַח עִמְכֶם, וַיִּקְרָא
עֲלֵיכֶם שְׁלוֹם, וַיִּמְצֵא בְּגִלְלַתְכֶם שְׁלוֹם
בְּעוֹלָם. זֶהוּ שְׂפָתוֹב, (תהלים קכב) לְמַעַן אַחֵי
וְרַעֵי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ.

חֲלָכוּ. עַד שְׁהִיוּ הוֹלְכִים, הִגִּיעוּ לְבֵית
רַבִּי פְּנַחֶם בֶּן יֵאִיר. יֵצֵא רַבִּי פְּנַחֶם

הַגֵּה מַה טוֹב וּמַה נְעִים שֶׁבַת אַחִים גַּם
יְחַד. גַּם – לְהַכְלִיל עִמָּהֶם שְׂכִינָה. וְלֹא
עוֹד, אֶלָּא שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַשֵּׁב
לְדַבְרֵיהֶם, וַיֵּשׁ לוֹ נַחַת וַיִּשְׁמַח בָּהֶם. זֶהוּ
שְׂפָתוֹב (מלאכי א) אִזְ נִדְבְּרוּ יִרְאֵי ה' אִישׁ
אֶל רֵעֵהוּ וַיִּקְשֹׁב ה' וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתֹּב סֵפֶר
זְכָרוֹן לְפָנָיו וְגו'.

וְאַתֶּם הַחֲבֵרִים שֶׁל בָּאן, כְּמוֹ שְׁהֵייתֶם

טִיקְלֵי דְעַרְסֵי, קַפְטוּרֵי דְקִילְטָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן,
 אֲזַרְיִיתָא לָא בָעֵי חָכִי, אַעְבָּר לְחוֹן, וַיְתִיבוּ. אָמַר
 רַבִּי פְּנַחָס, עַד לָא נִיכּוּל, נִשְׁמַע מִמְּאָרִיָּה
 דְּאֲזַרְיִיתָא מְלָח. דְּהָא רַבִּי שְׁמַעוֹן כָּל מְלוּזֵי
 בְּאַתְגְּלִיָּא אֵינּוּן, אִיְהוּ גַבְרָא דְלֹא דְחִיל מְעִילָא
 וְתַתָּא, לְמִימַר לוֹן, לָא דְחִיל מְעִילָא, דְּהָא קְדָשָׁא
 בְּרִידָא הוּא אֶסְתָּתְבָם ^(דף ט' ע"א) בֵּיה, לָא דְחִיל מְתַתָּא,
 בְּאָרִיָּה דְלֹא דְחִיל מְבַנֵּי עָנָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן
 לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיָּה, אֶלְעָזָר קוּם בְּקִיּוּמָךְ, וְאִימָא
 מְלָח חֲדַתָּא, לְגַבֵּי דְרַבִּי פְּנַחָס וְשָׂאֵר חַבְרֵיָּא.

קָם רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח וְאָמַר, וַיְדַבֵּר יי' אֶל מֹשֶׁה
 אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן וְגו'. הֵאֵי קְרָא אִית
 לְאַסְתָּבְלָא בֵּיה, דְּאַתְחִזִּי דִּיתִירָא אִיְהוּ. דְּהָא כְּתִיב
 בַּתְּרִיָּה, וַיֹּאמֶר יי' אֶל מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל אֶהֱרֹן אַחִידָךְ.

לשון הקודש

הסכים על ידו. ולא פוחד ממפסה, כמו
 אריה שלא פוחד מבני העאן. אמר רבי
 שמעון לרבי אלעזר בנו, עמד במקומך
 ואמר דבר חדש אל רבי פנחס ושאר
 החברים.

קם רבי אלעזר, פתח ואמר, וידבר ה'
 אל משה אחרי מות שני בני אהרן וכו'.
 בפסוק הזה יש להסתכל, שנראה שהוא
 מיתר, שהרי כתוב אחריו, ויאמר ה' אל

ונשקו. אמר, וביתי לנשק את השכינה.
 אשרי חלקי. תקן להם מצעי מסות
 בקשרי קליעה. אמר רבי שמעון, התורה
 לא צריכה כך. העביר אותם, וישבו.
 אמר רבי פנחס, טרם שנאכל נשמע
 מבעל התורה דבר, שהרי רבי שמעון,
 כל דבריו הם בנגלה, הוא איש שלא
 פוחד ממעלה וממטה לומר אותם. לא
 פוחד ממעלה, שהרי הקדוש ברוך הוא

מִכָּאן שִׁירוֹתָא דְפַרְשֵׁתָא, הָאִי קָרָא דְלַעִילָא, מָאִי
הוּא, דְכַתִּיב, וַיְדַבֵּר יי' אֶל מֹשֶׁה. מָאִי הוּא דְאָמַר
לִיה, וּלְבַתֵּר וַיֹּאמֶר יי' אֶל מֹשֶׁה.

אַלְא בְּשַׁעְתָּא דְקוּדְשָׁא בְרִידָא הוּא יְהֵב קְטֹרֶת
בוֹסְמִין לְאַהֲרֹן, בְּעָא, דְלֹא יִשְׁתַּמֵּשׁ בִּיה
בְּחַיָּוֵי בַר נָשׁ אַחְרָא. מָאִי טַעְמָא. בְּגִין דְאַהֲרֹן
אַסְגֵי שְׁלָמָא בְּעַלְמָא. אָמַר לִיה קְדָשָׁא בְרִידָא הוּא,
אֵתְּ בְּעֵי לְאַסְנָאָה שְׁלָמָא בְּעַלְמָא, עַל יַדָּךְ יִסְגֵי
שְׁלָמָא לְעִילָא, הָא קְטֹרֶת בוֹסְמִין, יְהֵא מְסוּר בְּיַדָּךְ
מִכָּאן וְלַהֲלָאָה, וּבְחַיָּיְךָ לֹא יִשְׁתַּמֵּשׁ בִּיה בַּר נָשׁ
אַחְרָא. נְדָב וְאֲבִיהוּא אֶקְדִּימוּ בְּחַיָּי דְאַבּוּהוֹן,
לְאַקְרַבָּא מַה דְלֹא אֶתְמַסֵּר לְהוּ. וּמְלָה דָא, גְּרִים
לְהוֹן דְטַעוּ בִיה.

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: אֵתְּה רּוּחָה
לְהַרְבּוֹת שְׁלוֹם בְּעוֹלָם – עַל יַדָּךְ יִרְבֶּה
שְׁלוֹם לְמַעְלָה, הָרִי קְטֹרֶת הַבְּשָׁמִים
תִּהְיֶה מְסוּרָה בְּיַדָּךְ מִכָּאן וְלַהֲלָאָה,
וּבְחַיָּיךָ לֹא יִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהּ אָדָם אַחֵר. נְדָב
וְאֲבִיהוּא הַקְּדִימוּ בְּחַיָּי אֲבִיהֶם לְהַקְרִיב
מַה שְׁלֵא נְמַסֵּר לָהֶם, וַדַּבֵּר זֶה גְּרַם לָהֶם
שְׁטַעוּ בּוּ.

מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן אַחִיד. מִכָּאן
רְאִישֵׁי הַפְּרֻשָׁה, הַפְּסוּק הַזֶּה שְׁלֵמַעְלָה
מַה הוּא, שְׁכַתּוֹב וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה?
מַה הוּא שְׁאָמַר לוֹ, וְאַחֵר כֶּף וַיֹּאמֶר ה'
אֶל מֹשֶׁה?

אַלְא בְּשַׁעְתָּה שְׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גִתַּן
קְטֹרֶת בְּשָׂמִים לְאַהֲרֹן, רְצָה שְׁלֵא
יִשְׁתַּמֵּשׁ בּוּ בְּחַיָּיו אָדָם אַחֵר. מַה הַטַּעַם?
מִשּׁוּם שְׁאַהֲרֹן מְרַבֵּה שְׁלוֹם בְּעוֹלָם. אָמַר

וְתֹאנָא, מִשֶּׁה הָיָה מְהֵרָה, מָאן גָּרַם לֹון טָעוּתָא
דָּא, וְהָיָה עָצִיב. מַה כְּתִיב, וַיְדַבֵּר יי' אֶל
מֹשֶׁה אַחְרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן. וַמָּה אָמַר לִיה, בְּקִרְבָּתְכֶם
לִפְנֵי יי' וַיָּמוּתוּ. בְּהִקְרִיבְכֶם לֹא כְּתִיב, אֲלֵא
בְּקִרְבָּתְכֶם. אָמַר לִיה קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא לְמִשֶּׁה,
דָּא גְרָמָא לְהוּ, דְּדַחֲקוּ שְׁעָתָא בְּחַיֵּי אַבּוּהוֹן, וְטָעוּ
בְּה, וְהֵינּוּ דְכְּתִיב, (ויקרא י') אֲשֶׁר לֹא עָוָה אֹתְכֶם,
אֹתְכֶם לֹא עָוָה, אֲבָל לְאַהֲרֹן עָוָה. וַמָּה תֵרִין בְּנֵי
אַהֲרֹן, עַל דְּדַחֲקוּ שְׁעָתָא בְּחַיֵּי אַבּוּהוֹן גְּרָמוּ
לְגְרַמֵּיהוּ כָּל כֶּד, אָנָּא לְגַבֵּי אַבָּא וְרַבֵּי פְנָחַס וְשָׂאֵר
חַבְרַיָּא, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה. אַתָּא רַבֵּי פְנָחַס
נִשְׁקִיָּה וּבְרַכִּיָּה.

רַבֵּי שְׁמַעוֹן פָּתַח וְאָמַר, (שיר השירים ג) הִנֵּה מִפְּתוֹ
שְׁלִשְׁלֹמָה שְׂשִׁים גְּפוּרִים סָבִיב לָהּ וְגו'. הִנֵּה

לשון הקודש

שְׁפָתוֹב אֲשֶׁר לֹא עָוָה אֹתְכֶם. אֹתְכֶם לֹא
 עָוָה, אֲבָל לְאַהֲרֹן עָוָה. וַמָּה שְׁנֵי בְנֵי
 אֶהֱרֹן, עַל שְׁדַחֲקוּ אֶת הַשְּׁעָה בְּחַיֵּי
 אַבִּיהֶם גְּרָמוּ לְעַצְמָם כָּל כֶּד – אֲנִי כִלְפֵי
 אַבָּא וְרַבֵּי פְנָחַס וְשָׂאֵר חַבְרַיִם עַל
 אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה. כָּא רַבֵּי פְנָחַס, נִשְׁקוּ
 וּבְרַכּוּ.

רַבֵּי שְׁמַעוֹן פָּתַח וְאָמַר, (שיר ג) הִנֵּה מִפְּתוֹ

וְשְׁנֵינּוּ, מִשֶּׁה הָיָה מְהֵרָה מַה גָּרַם
 לְהֶם אֶת הַטָּעוּת הַזֹּה, וְהָיָה עָצִיב. מַה
 כְּתוּב? וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה אַחְרֵי מוֹת
 שְׁנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן. וַמָּה אָמַר לוֹ? בְּקִרְבָּתְכֶם
 לִפְנֵי ה' וַיָּמוּתוּ. בְּהִקְרִיבְכֶם לֹא כְּתוּב,
 אֲלֵא בְּקִרְבָּתְכֶם. אָמַר לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרִידָּהּ
 הוּא לְמִשֶּׁה: זֶה גָּרַם לְהֶם – שְׁדַחֲקוּ אֶת
 הַשְּׁעָה בְּחַיֵּי אַבִּיהֶם וְטָעוּ בְּה, וְהֵינּוּ מַה